

Rep. Nr. 69155

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

9 DE KAMER

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 5 MAART 2007.

Z.I.V zelfstandigen
Op tegenspraak
Definitief
Not. Art. 581,2° G.W.

In de zaak :

DE LANDSBOND DER NEUTRALE ZIEKENFONDSEN,
met zetel gevestigd te 1060 Brussel, Charleroisesteenweg, 145,

Appellant, vertegenwoordigd door Mter K. Demeester loco
Mter H. Demeester, advocaat te 9000 Gent;

Tegen :

De Heer L [REDACTED], thans wonende te [REDACTED],
[REDACTED]

Geïntimeerde, verschijnend in persoon;

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, in het bijzonder op :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis bij verstek jegens appellant gewezen op 3 november 2006 door de 3de Kamer van de Arbeidsrechtbank te Leuven in de zaak met A.R. nr. 1984/05;
- het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen ter griffie van ons Hof op 27 november 2006;

Gehoord partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 5 februari 2007, waar de zaak ab initio werd gepleit. Geïntimeerde legt een bundel met 4 stukken neer, waarna de debatten worden gesloten en de zaak wordt medegedeeld aan het Openbaar Ministerie voor neerlegging van schriftelijk advies ter griffie op 12 februari 2007.

Gezien het schriftelijk advies van de Heer J.J. André neergelegd ter griffie op 9 februari 2007, waarvan aan partijen een afschrift werd gezonden door de griffie op 12 februari 2007 overeenkomstig de artikels 766 en 767 Gerechtelijk Wetboek met verzoek eventuele replieken uiterlijk binnen de 14 dagen ter griffie neer te leggen. Partijen repliceerden niet.

x

x

x

I. DE FEITEN.

De eerste rechter vatte de feiten zeer objectief en volledig samen als volgt :

De Heer [REDACTED] L [REDACTED] (geboren op 27 februari 1959) was zaakvoerder van een transportfirma met 14 trekkers en een 9-tal werknemers. Hij werd het slachtoffer van een ongeval op 28 december 2003, waarbij hijzelf en zijn echtgenote zwaar gekwetst werden.

Op de vragenlijst die op 28 januari 2004 werd ingevuld, vermeldt de bewindvoerder : “ Dit ongeval had een dermate belangrijke impact dat de bedrijfsactiviteiten volledig moesten worden stopgezet en de boeken worden neergelegd “ en “ Dit rapport werd ingevuld door de voorlopig bewindvoerder. De Heer L [REDACTED] ligt nog steeds op de intensieve afdeling, kan niet spreken en nauwelijks bewegen. Hij is niet in staat zelf een handtekening te plaatsen “.

Uit de vragenlijst betreffende het inkomen, ingevuld door de voorlopig bewindvoerder op 27 februari 2004 blijkt dat het faillissement is gevolgd op 3 februari 2004.

Vanaf 28 januari 2004 maakt de Heer L [REDACTED] aanspraak op een Z.I.V.-uitkering (beslissing dd. 15 maart 2004). De gelijkstelling werd toegekend vanaf 1 januari 2004.

Zijn echtgenote is, zo blijkt uit de brief van betrokkene aan de rechtbank dd. 8 september 2005, nog steeds verlamd en opgenomen in een instelling.

De uitkeringen werden uitbetaald voor de periode van 28 januari 2004 tot en met 31 oktober 2004.

Aangezien de Heer Lismont echter het werk zou hebben hervat op 20 april 2004 en dit zonder toelating van de adviserend geneesheer, kwam het

ziekenfonds tot het besluit dat de uitkeringen ten onrechte werden ontvangen in de periode van 20 april 2004 tot en met 31 oktober 2004, ten bedrage van 3.836,26 €.

Met een verzoekschrift ontvangen ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Leuven op 19 augustus 2005 stelt appellant een vordering in die ertoe strekt geïntimeerde te horen veroordelen tot betaling van het bedrag van 3.836,26 € ten onrechte ontvangen arbeidsongeschiktheidsuitkeringen op grond van artikel 164 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen om reden dat hij vanaf 20 april 2004 zonder toelating van de adviserend geneesheer het werk voltijds hervat heeft en, derhalve geen recht heeft op de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen vanaf deze datum overeenkomstig artikel 103 § 1,1° van dezelfde gecoördineerde wet.

II. HET BESTREDEN VONNIS.

Verklaart de oorspronkelijke vordering van appellant ontvankelijk doch ongegrond.

Volgens de eerste rechter kan aan de Heer L. [REDACTED] ingevolge overmacht niet worden verweten dat hij zonder toelating een bepaalde arbeid zou hervat hebben, in zover zulks bewezen zou zijn.

III. DE BEROEPSGRIEVEN.

Appellant verzoekt het Hof het bestreden vonnis te hervormen en zijn oorspronkelijke eis gegrond te verklaren.

Appellant stelt dat hij beroep instelt “minstens ten bewarende titel om hem de gelegenheid te geven stukken die buiten hem om in het dossier zijn neergelegd, in te zien – om zonodig – verder na te gaan welke de juiste toedracht van zaken is in het licht van de bijgebrachte inlichtingen.

Maar voorlopig dient men het dus te houden bij de aangetekende ingebrekestelling van betrokkene en de aldaar aangehaalde rechtsgrond, nl. dat de terugbetaling wordt gevorderd omwille van het feit dat betrokkene zijn werkzaamheden had hervat zonder toelating.

Dit is en blijft een gegeven en de beschouwing daaromtrent van de eerste rechter die stelt dat er geen beslissing zou zijn omtrent zijn aanvraag, is niet te interpreteren als zijnde een gebrek aan beslissing maar in ieder geval blijft het algemeen principe, nl. dat de werkhervatting inderdaad gebeurde zonder toelating.

Men kan bezwaarlijk aanhalen dat het uitblijven van een beslissing tot toelating daartoe tot gevolg heeft dat het een toelating wordt “, aldus appellant.

IV. STANDPUNT VAN GEINTIMEERDE.

De Heer L [REDACTED] verzoekt het Hof het bestreden vonnis te bevestigen. Hij verzet zich eveneens tegen de maandelijkse inhoudingen die het Ziekenfonds op zijn arbeidsongeschiktheidsuitkeringen verricht na het bestreden vonnis daar het volgens hem daartoe niet gerechtigd is.

Hij vraagt het Hof wat hem dienaangaande te doen staat.

V. BEOORDELING DOOR HET HOF.

Overwegende dat het hoger beroep naar vorm en tijd regelmatig voorkomt en ontvankelijk is, wat overigens niet wordt betwist.

Het Hof stelt eerst en vooral vast aan de hand van het rechtsplegingsdossier van de Arbeidsrechtbank dat alle door de Heer L [REDACTED] of door het O.C.M.W. in het kader van het onderzoek aan het arbeidsauditoraat verstrekte informatie door het arbeidsauditoraat in het rechtsplegingsdossier ter griffie werd neergelegd waar zij derhalve ter inzage was van appellants raadsman. Het neerleggen van de stukken ter griffie geldt overeenkomstig artikel 737 Gerechtelijk Wetboek als mededeling.

Uit niets blijkt dat er stukken "buiten appellant om" in het dossier voor de eerste rechter zouden neergelegd zijn door de Heer L [REDACTED]

Gelet op het K.B. van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkerings- en moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten.

Overeenkomstig de artikelen 23 en 23 bis van dit K.B. van 20 juli 1971 kan de zelfstandige die arbeidsongeschikt is erkend overeenkomstig de artikelen 19 en 20 tijdens de arbeidsongeschiktheid een beroepsbezigheid hervatten met het oog op zijn geleidelijke reclassering indien hij vóór enigerlei activiteitshervatting daartoe een aanvraag indient bij de adviserend geneesheer en deze zijn voorafgaandelijke toestemming daartoe verleent.

Overeenkomstig artikel 23ter moet de arbeidsongeschikte zelfstandige die arbeid heeft verricht zonder de voorafgaandelijke toestemming van de adviserend geneesheer en die een vermindering van het vermogen tot verdienen van minstens 50 % behouden heeft, alleen de uitkeringen terugbetalen voor de dagen of periode tijdens dewelke hij een niet-toegelaten arbeid verricht heeft.

Het Hof stelt vast dat de Heer L [REDACTED] vanaf 13 januari 2004 een voorlopig bewindvoerder kreeg toegewezen en dat deze zijn goederen beheerde alleszins tot en met eind oktober 2004, wat blijkt uit het eigen dossier van appellant die arbeidsongeschiktheidsuitkeringen tot en met oktober 2004 betaalde aan de voorlopig bewindvoerder die overigens ook de aangifte van arbeidsongeschiktheid en de aanvraag om uitkeringen bij appellant indiende voor de Heer L [REDACTED]

Het Hof stelt tevens vast dat de Heer L [REDACTED] eind april 2004 toen hij het ziekenhuis verliet werd begeleid door het O.C.M.W. Bierbeek en dat dit O.C.M.W. een schriftelijke aanvraag indiende bij appellant houdende de vraag tot toestemming van de medisch adviseur van appellant voor werkhervatting door de Heer L [REDACTED] (maximum 20 uren per week) als buschauffeur.

Appellant betwist niet dat hij deze aanvraag verloren is geraakt... zoals hij aan het O.C.M.W. telefonisch meldde op 3 juni 2004.

Het O.C.M.W. doet een nieuwe aanvraag bij het Ziekenfonds doch deze wordt slechts telefonisch beantwoord aan het O.C.M.W. op 7 juni 2004.

Aan de Heer L [REDACTED] wordt van geen weigeringsbeslissing kennis gegeven.

Uit de mededeling van appellant dd. 11 juli 2006 aan het auditoraat blijkt het volgende : " Er is door het R.I.Z.I.V. niets geweigerd aangezien de aanvraag teniet is gedaan en een mededeling in die zin moet dus als niet bestaande beschouwd worden " (onderlijning door het Hof).

Het Hof stelt bovendien vast dat appellant geen stukken neerlegt waaruit blijkt wanneer, noch hoe lang, of welke beroepsbezigheid de Heer Lismont zou hervat hebben.

Het verslag van het R.S.V.Z. dat appellant neerlegt is een onvoldoene bewijs. Het vermeldt zelfs niet wie zou vastgesteld hebben dat de Heer L [REDACTED] een werk zou hervat hebben.

Het enige bewijs van het feit dat de Heer L [REDACTED] een activiteit hervat heeft is zijn eigen bekentenis dat hij na het verlaten van het hospitaal gepoogd heeft een werk te hervatten als buschauffeur doch dat deze poging is mislukt omwille van zijn verzwakte psychische toestand die hij beschrijft als zware depressie gepaard gaande met zelfmoordneiging. Precieze data herinnert hij zich begrijpelijkerwijze niet meer.

In deze zaak zijn voldoende feitelijke omstandigheden bewezen :

- de onmogelijkheid voor de Heer L [REDACTED] om zijn goederen te beheren vanaf 13 januari 2004 minstens tot oktober 2004 wegens zijn slechte fysische en psychische gezondheidstoestand ingevolge een verkeersongeval met zware letsels,
- het faillissement van zijn handelszaak op 3 februari 2004 dat leidde tot de verkoop van al zijn bezittingen met inbegrip van zijn woning,
- een voortdurende en volledige arbeidsongeschiktheid ingevolge de letsels opgelopen bij het ongeval,

- de totale afhankelijkheid van de Heer L. [redacted] in de periode na het verlaten van het ziekenhuis (april 2004) van de financiële en sociale hulp van het O.C.M.W. en van de voorlopig bewindvoerder voor het beheren van al zijn zaken daar hij daar zelf niet toe in staat was wegens psychische en fysieke gezondheidsredenen,
- het feit dat de Heer L. [redacted] in deze periode zelfs niet wist dat hij recht had op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen daar hij leefloon ontving vanwege het O.C.M.W. en daar de ziekteuitkeringen vanaf mei 2004 niet aan hemzelf doch aan zijn voorlopig bewindvoerder werden betaald,
- het feit dat appellant een eerste schriftelijke aanvraag van het O.C.M.W. aan zijn adviserend geneesheer om toestemming tot werkhervatting van de Heer L. [redacted] verloren heeft en het feit dat appellant een tweede dergelijke aanvraag niet beantwoordde aan de Heer L. [redacted] en ze vervolgens vernietigd heeft.

Het Hof stelt vast dat de Heer L. [redacted] wegens deze omstandigheden totaal buiten zijn wil om in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de aanvraag tot toestemming van de adviserend geneesheer te bekomen vóór zijn poging tot werkhervatting.

De eerste rechter oordeelde terecht dat de Heer L. [redacted] zich in een toestand van overmacht bevond ingevolge welke het hem absoluut onmogelijk was de in hoger genoemd artikel 23 van het K.B. van 20 juli 1971 bedoelde toestemming te bekomen.

De eerste rechter oordeelde eveneens terecht dat appellant in gebreke blijft een vaststaand bewijs te leveren van de precieze data van de beweerde werkhervatting door de Heer L. [redacted] alsook van de omvang ervan.

De vordering van appellant strekkende tot terugbetaling door de Heer L. [redacted] van de waarde van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen of 3.836,26 € betaald over de periode van 20 april 2004 tot 31 oktober 2004 is ongegrond.

Over de vraag van de Heer L. [redacted] wat hem te doen staat ter voorkoming van de door het Ziekenfonds verrichte inhoudingen op de ziekteuitkeringen verschuldigd na het bestreden vonnis.

Het Hof beschouwt deze vraag niet als een eis doch als een vraag om raad.

Uit wat voorafgaat dient besloten te worden dat de som van 3.836,26 € door de L.N.Z. niet ten onrechte aan de Heer L. [redacted] werd betaald voor de periode van 20 april 2004 tot 31 oktober 2004 en dat de L.Z.N. geen recht noch titel heeft om op de aan de Heer L. [redacted] sinds 3 november 2006 verschuldigde ziekteuitkeringen " ambtshalve " 10 % inhoudingen te verrichten ter teruginning van dit bedrag van 3.836,26 € overeenkomstig artikel 1410 § 4 van het Gerechtelijk Wetboek.

Overeenkomstig artikel 1494 Gerechtelijk Wetboek mag geen uitvoerend beslag op roerend of onroerend goed worden gelegd dan krachtens een uitvoerbare titel.

De beslagrechter is bevoegd om kennis te nemen van een geschil nopens bewarend en uitvoerend beslag en tevens nopens teruginning van ten onrechte uitgekeerde prestaties op grond van artikel 1410 § 4 Gerechtelijk Wetboek.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, voornamelijk op artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend schriftelijk advies van het Openbaar Ministerie neergelegd ter griffie op 9 februari 2007,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond,

Veroordeelt appellant tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden niet begroot door partijen.

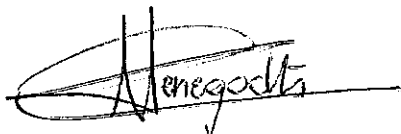
Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 9de Kamer van het Arbeidshof te Brussel op 5 maart 2007, waar aanwezig waren :

Mevrouw G. BALIS, Kamervoorzitter,

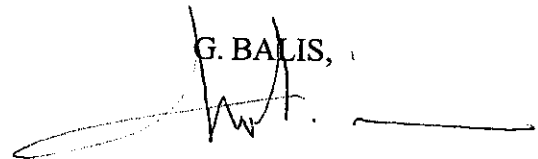
Mevrouw M. VERMAELEN, Raadsheer,

De Heer P. PEETERS, Raadsheer in sociale zaken als zelfstandige arbeider,

Mevrouw L. HERREGODTS, Griffier.

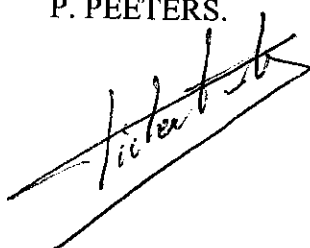

L. HERREGODTS,

G. BALIS,

P. PEETERS.

M. VERMAELEN.

